31976R0110

L 20/48 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* 28.1.1976

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 110/76
z dnia 19 stycznia 1976 r.
ustanawiające ogólne zasady przyznawania refundacji wywozowych do produktów rybołówstwa oraz kryteria ustalania kwoty takich refundacji

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 100/76 z dnia 19 stycznia 1976 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku produktów rybołówstwa [1], w szczególności jego art. 23 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

artykuł 23 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 110/76 pozwala na ustalenie refundacji wywozowej do poziomu umożliwiającego istotny pod względem gospodarczym wywóz produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia;

refundacje wywozowe do produktów podlegających wspólnej organizacji rynku produktów rybołówstwa ustala się zgodnie z niektórymi kryteriami, które umożliwiają wyrównanie różnic między cenami tych produktów we Wspólnocie a tymi obowiązującymi w handlu międzynarodowych, uwzględniając ogólne cele wspólnej organizacji; w tym celu należy brać pod uwagę sytuację zaopatrzeniową i ceny tych produktów w ramach Wspólnoty oraz ceny obowiązujące w handlu międzynarodowym; należy uwzględnić możliwość wzięcia pod uwagę każdego ewentualnie ustalonego współczynnika przy obliczaniu kwoty refundacji do produktów rybołówstwa;

w przypadku obserwacji tendencji cenowych ceny muszą być ustalane zgodnie z ogólnymi zasadami; w tym celu przy ustalaniu cen na rynku światowym należy uwzględnić ceny na rynkach państw trzecich i w krajach przeznaczenia, ceny producentów w państwach trzecich i ceny produktu franco granica Wspólnoty; ceny obowiązujące na reprezentatywnych rynkach Wspólnoty i ceny obowiązujące w wywozie stanowią podstawę przy określaniu cen wspólnotowych;

należy uwzględnić zróżnicowanie kwot refundacji ze względu na miejsce przeznaczenia produktów, w związku ze szczególnymi warunkami stosowanymi przy wywozie w niektórych krajach przeznaczenia;

połowy producentów Wspólnoty są pochodzenia wspólnotowego, nawet jeśli są wyładowywane w portach leżących poza obszarem celnym Wspólnoty; jednakże aby umożliwić weryfikację, udzielanie refundacji należy ograniczyć do ryb, które są wyładowywane w portach znajdujących się w ramach określonego w rozporządzeniu (EWG) nr 1496/68 [2], zmienionego Aktem Przystąpienia [3] obszaru celnego Wspólnoty;

w celu zagwarantowania eksporterom Wspólnoty pewnej stabilności w zakresie kwoty refundacji i pewności w odniesieniu do wykazu produktów kwalifikujących się do refundacji, należy zapewnić, aby wykaz i kwoty były ważne przez stosunkowo długi okres, ustalony zgodnie z normalną praktyką handlową;

w celu uniknięcia zakłóceń konkurencji między handlowcami Wspólnoty warunki administracyjne, na których opierają swoje działania, muszą być jednolite w całej Wspólnocie; udzielanie refundacji, w przypadku gdy dane produkty są przywożone z państw trzecich i ponownie wywożone do państw trzecich, nie jest uzasadnione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia ogólne zasady ustalania i udzielania refundacji wywozowych do produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 100/76.

[1] Dz.U. L 20 z 28.1.1976, str. 1.

[2] Dz.U. L 238 z 28.9.1968, str. 1.

[3] Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 14.

Artykuł 2

Należy uwzględnić następujące warunki przy ustalaniu refundacji:

a) istniejącą sytuację i przewidywane tendencje w odniesieniu do:

— cen i ilości dostępnych produktów rybołówstwa na rynku wspólnotowym,

— cen produktów rybołówstwa na rynku światowym;

b) cele wspólnej organizacji rynku produktów rybołówstwa, polegające na zapewnieniu równowagi i naturalnego rozwoju cen oraz handlu na tym rynku;

c) minimalne koszty obrotu i transportu z rynków wspólnotowych do portów lub innych miejsc wywozu we Wspólnocie oraz koszty ponoszone przy wprowadzaniu do obrotu w krajach przeznaczenia; oraz

d) gospodarcze znaczenie proponowanego wywozu.

Artykuł 3

1. Przy ustalaniu cen na rynku wspólnotowym należy uwzględnić obowiązujące ceny, które są najbardziej korzystne dla wywozu.

2. Należy uwzględnić następujące warunki przy ustalaniu cen na rynku światowym:

a) ceny obowiązujące na rynkach głównych państw trzecich przywozu;

b) ceny producentów zanotowane w głównych państwach trzecich wywozu; i

c) ceny produktów franco granica Wspólnoty.

Artykuł 4

Refundacja może być różnicowana ze względu na miejsce przeznaczenia danych produktów, jeśli wymaga tego sytuacja na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków.

Artykuł 5

Wykaz produktów, dla których udziela się refundacji wywozowych, oraz kwoty takich refundacji są ustalane przynajmniej raz na trzy miesiące.

Artykuł 6

W odniesieniu do produktów pochodzenia wspólnotowego bezpośrednio ze stref połowowych, które są wyładowywane w portach poza obszarem celnym Wspólnoty, nie udziela się refundacji.

Artykuł 7

1. Refundację wypłaca się po przedstawieniu dowodu na to:

— że produkty zostały wywiezione ze Wspólnoty, i

— że produkty pochodzą ze Wspólnoty.

2. Przy stosowaniu art. 4 refundację wypłaca się na warunkach określonych w ust. 1 niniejszego artykułu, pod warunkiem przedstawienia dowodu na to, że produkt dotarł do miejsca, w odniesieniu do którego ustalono refundację.

Odstępstwa od tego przepisu są dopuszczalne zgodnie z procedurą określoną w ust. 3 niniejszego artykułu, pod warunkiem że ustalone są warunki oferujące równoważne gwarancje.

3. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32 rozporządzenia (EWG) 100/76, mogą zostać przyjęte przepisy uzupełniające.

Artykuł 8

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 165/71 z dnia 26 stycznia 1971 r. ustanawiające ogólne zasady przyznawania refundacji wywozowych do produktów rybołówstwa oraz kryteria ustalania kwot takich refundacji [1] traci moc.

2. Odwołania do rozporządzenia uchylonego na podstawie ust. 1 interpretuje się jako odwołania do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 9

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1976 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 stycznia 1976 r.

W imieniu Rady

J. HAMILIUS

Przewodniczący

(1) Dz.U. L 23 z 29.1.1971, str. 1.